

Resumé

Producing The New Regressive Left: The Case of the Pan-Arab TV Station al-Mayadeen er det første forskningsprojekt om den Beirut-baserede TV-station, al-Mayadeen – en vigtig repræsentant for arabiske satellitnyhedsmedier post-2011. Lanceringen af al-Mayadeen i juni 2012 var tæt forbundet med de politiske udviklinger i den arabiske verden efter oprørene i 2011 og kan ses som en direkte reaktion på al-Jazeera's redaktionelle linje i dækningen af disse begivenheder. Baseret på en bred vifte af programmer fra stationens første fire år samt på interviews gennemført med flere af stationens ansatte undersøger denne afhandling en vigtig og tiltagende politisk trend og ideologisk diskurs i den arabiske verden, som jeg betegner *Den Nye Regressive Venstrefløj*. På baggrund af forudsætningen om, at et medie kan fungere som et forum for produktion af ideologi, argumenterer jeg i afhandlingen for, at der gennem en analyse af dette materiale tegner sig konturen af *Den Nye Regressive Venstrefløj*.

Mens den første del af afhandlingen redegør for den teoretiske tilgang og opridses den kontekstuelle ramme gennem en udforskning af de omgivende arabiske media og *ideoscapes*, er den anden del en analytisk undersøgelse af den diskurs, som gennemsyrrer programmerne på al-Mayadeen. Gennem fem kapitler undersøger jeg fejringen af den tidligere algeriske modstandskvinde Jamila Bouhired; stationens tilgang til Palæstina og dens genlancering af et heroisk modstandsnarrativ; det kulturelle talkshow Bayt al-Qasid og diskussionen af, hvad det vil sige at være en engageret kunstner, og hvorledes dette udmønter sig i støtte af al-Assad; ramadanprogrammet Harrir Aqlaks ønske om at lancere en intellektuel renæssance og promovere et budskab om religiøs pluralisme; og til sidst al-Mayadeen's samarbejde med den pan-latinamerikanske TV-station TeleSur og stationens ambitioner om at etablere et medienetværk på tværs af 'det revolutionære syd'. Jeg argumenterer for, at dette tilsammen etablerer en ideologisk diskurs, som promoverer traditionelle venstreorienterede progressive værdier, samtidig med at omsætningen af disse værdier til politiske virkeligheder ofte tager form af regressive politiske positioner.

Den ideologiske diskurs *Den Nye Regressive Venstrefløj*, som træder frem gennem de analytiske kapitler, er resultatet af en ny tværgående ideologisk alliance (cross-ideological alliance). Denne spirende ideologiske koalition af shiamuslimer, religiøse minoriteter, dele af venstrefløjen, sekulære kulturskabere samt resterne af den strategiske modstandsalliance (Iran, Hizbollah, Syrien) forenes på tværs af verdenssyn og agendaer. *Den Nye Regressive Venstrefløj* bygger således på en fælles modstand mod Saudi-Arabiens voksende indflydelse – både religiøst, kulturelt, politisk, økonomisk og militært; fremstillingen af Syrien og *bilad ash-Sham* som et symbol på modsætningen til denne indflydelse; afvisning af 'det arabiske forår'; troen på, at et globalt udsyn er en nødvendig strategi for at kunne modstå vestlig imperialisme; samt ikke mindst frygten for fremtiden. Denne frygt bunder i selvpoffattelsen blandt grupperingerne i *Den Nye Regressive Venstrefløj* – de ser sig selv som truede minoriteter, der lever i konstant fare, og derfor foretrækker de status quo fremfor forandringens iboende usikkerhed.